

Interjú Illés Zoltánnal

(ILLÉS NYOMDA – A.D.2001. KFT. – ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ)

„Nyomdánk 1996-ban alakult, kezdetben Romayor ofszetnyomó gépen készültek a munkák. A cég dinamikusán fejlődött, és jelenleg már a legmodernebb technológiákkal dolgozik, folyamatos és alapos minőségellenőrzés mellett” – olvasható a honlapon.

– Az eszközbeszerzések előtt milyen szempontok voltak a fontosak?

– Mindig valamilyen igény előzi meg ezeket a beszerzéseket. A Konica Minolta digitális nyomógép beszerzését a beérkező rendelések csökkenő mennyiségei alapozták meg. A kétszínű gépünk beszerzését gazdaságossági szempontok vezérelték. Aztán a legsűrűbben előforduló eset, amikor cserélnünk kell, mert a gép elhasználódott vagy elavulttá vált. A cserénél jellemzően inkább nagyobb fejlesztünk, mint az elérhető minimum, még akkor is, ha ez akár jóval többbe kerül.

A kötészetben fordult elő, hogy egy adott munkára vásároltunk. A munka tartott két évig, és időközben mást is gyártottunk a gépen. Amikor megvettük ezt a berendezést – természetesen –, az is szempont volt, hogy széleskörűen használhassuk, és ne csak az adott munkát gyárthassuk rajta.

– A választási lehetőségek közötti döntésnél milyen szempontokat figyeltek?

– A tapasztalat nagyon fontos. Az a termékpaletta, amit gyártottunk a gépen, annak ezután is ugyanúgy vagy jobban kell futnia. Mi nem a legolcsóbbat szeretjük megvásárolni, hanem egy picit mindig jobbat. Ebből adódóan nem is a legdrágábbat, hanem kicsit olcsóbbat. Általában a tervezetthez képest mindig felületesítünk. Rendelkeznünk kell így tartalékokkal is, azért hogy biztonsággal tudjunk termelni, és ezt a biztonságot tudjuk vevőink számára is átadni.

Kétszínű B2-es gépet mi már gondolati szín-

ten hat-nyolc éve veszünk. Azóta azonban jelentősen változott a környezet – pl. gazdasági válság –, meg tudjuk oldani más módon is a gyártást, és rendelkezünk még mindig lekötetlen kapacitással. Azaz, nincs meg a kellő munkamennyiség egy ilyen léptékű befektetéshez.

A fóliázással is hasonló a helyzet. Régóta gondolkodunk egy fóliázógép beszerzésén, de nincs annyi munka, és ráadásul általában gördülékenyen megoldható is az igény. Itt a helyhiány is hozzájárul a halogatáshoz. Egyszerűen fizikailag nem tudom elképzelni, hova telepíthetnénk a gépet. Telephelyet nem kívánunk váltani, a bővítés nem megoldott.

A következő digitális gép helye könnyebben kialakítható és a piac is megfoghatóbb. A járulékos költségeket is látom: átalakítás, logisztika, anyagmozgatás stb. Ezek a költségek elviselhető, elérhető mértékűek. Ezzel szemben a fóliázógépet egyszerűen nem tudjuk hova bepréselni.

– Miért Kodak CtP-re esett a választásotok?

– Összetett dolog volt. Több irányban is érdeklődtünk. Ez egy új, modern típus. Tud egy speciális rács típust, amire jelenleg nincs is szükségünk, de véleményem szerint új ügyfeleket szerezhet számunkra, bővítheti a technológiai választási lehetőségeket, emelheti a minőséget. Képes gyorsan, kiváló minőségben akár B2-es méretű lemezt is levilágítani.

Ugyan, erre a méretre jelenleg nincs szükségünk, és a vételár is néhány millióval magasabb volt, de mégis az elkövetkező évek tervezett fejlesztései alapjául szolgálhat. Ugyanezen méret előző típusát üzemközben megtekintettük. Akkor már két-három éve használták, két-három műszakban. A felhasználók nagyon megbízhatóknak, teherbírónak mutatták be. Mi sem csalódtunk.

Fizikailag nem néztünk meg konkurens CtP-t, csak az írott információkat, tulajdonságokat hasonlítottuk össze.

Döntésünk főbb szempontjai mégis a technológiai többlet (rács típus), kiváló referencia, a vásárlási és kipróbálási lehetőség jó időzítése (kiállítás) voltak.

Mai fejjel már lehet, hogy másképp csinálnám. Ebben a gépben van egy technikai újítás: egy új típusú lemez, az előhívásmentes lemez előállítására képes. Tudtam, hogy ennek gyakorlati alkalmazásával voltak problémák. A témát jól körüljártam, Bécsben meg is látogattam egy nyomdát, a német tapasztalatokat is begyűjtöttem. Sajnos nálunk nem vált be. Utólag hívógépet kellett hozzá venni és felépíteni az ehhez tartozó technológiai sort. Lehet, korai volt a belépésünk, pedig tudomásom szerint már jó néhány éve működik ez a lemezkészítési mód. Talán kicsit türelmetlenek voltunk? Lehet...

– Milyen költségekkel számolsz az ofset nyomógépek üzemeltetésekor?

– Ha én gépet vennék, és nem lenne szűkös a hely, akkor az alábbi szempontokat vizsgálnám. Elsősorban van-e rá munka. Ha igen, hogyan csatlakoztatható meglévő berendezéseimhez, pl. a CtP-hez. Az alapozás költségeit is összevetném, hiszen a Heidelberg gépeknél komoly alapozás szükséges, de van olyan konkurencia, ahol ilyenre nincs szükség. Az energiateljesítmény is számottevő, mindenképp összehasonlítnám. Ezenfelül a legnagyobb költség már csak a munkabér és az általános rezsi (fűtés, világítás stb.), de ez már csak részben függ össze az adott gép üzemeltetésével.

– Van-e számottevő különbség az egyes gépek gyártók általi karbantartási költségei között?

– Igen, és ez is szempont. Tapasztalatom szerint, minél drágább egy gép, annál magasabbak ezek a költségek. Igaz, szerintem annyival meg jobb is a gép. Ma a négyszínű gép esetében már nagyon meggondolnám, melyik gyártót választom, de valószínűleg szintén ugyanennél a gyártónál maradnék. Az egy-két színes kategóriában közel sem ilyen egyszerű a helyzet. Ezekre a gépekre nem kerülnek olyan igényes munkák, és oda megfelel, sőt gazdaságosabb az olcsóbb.

Nem vitatható pl. a Heidelberg magas minősége, ami ott le van írva, ott az is történik, nincs meglepetés, és kiváló a minőség. Az alternatív

gép lehet, hogy paramétereiben kicsit többet tud, de azt nem olyan minőségben.

Általában elmondhatjuk, hogy a 10-15 évvel ezelőtti állapotokhoz képest az egyes ofset-gépgyártók közötti különbség egyre csökken, mind árban, mind minőségben. Egy- és kétszínű gép esetében nem Heidelberg gépet vennék, de kettő-négy színes esetben már megfontolnám a kiváló minőségű Heidelberg gép megvásárlását. Míg négyszínű esetben csak a Heidelberg gép jöhet szóba.

– A digitális nyomtatásra visszatérve. Miért Konica Minolta?

– Megnéztük a minőségét. Valamint van bennem egy előítélet is, hiszen a Minolta egy régen általam nagyon szeretett és kiváló minőséget jelentő márka. A Konicát igaz, nem ismertem. A Konica Minoltáról gyakorlatból származó jó vélemény is volt, azaz egy jó referencia. Nem tudom, mennyire szabad a konkurenciáról beszélni, de a nyomtatás minősége nem felelt meg, nem tetszett, ezért jöttünk ebbe az irányba. Volt azóta is megkeresés, változott a nyomtatás minőségük is, de mégis a Konica Minolta szimpatikusabb volt.